

מ"ת 20854/06/18 - מדינת ישראל נגד אבנר אבן צור

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"ת 20854-06-18 מדינת ישראל נ' אבנר צור

בפני	כבוד השופט גיא אבנון
המבקשת	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד תמר מצליח
נגד	
המשיב	אבנר אבן צור ע"י ב"כ עו"ד אסף שלם

החלטה

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו 3 אישומים: באישום ראשון מיוחסות לו עבירות גניבת רכב, הפרת הוראה חוקית והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו; באישום שני עבירה של שיבוש מהלכי משפט ובאישום שלישי עבירה של הפרת הוראה חוקית. בצד כתב האישום הוגשה בקשה למעצר המשיב עד לתום ההליכים. ב"כ המשיב כופר בקיומן של ראיות לכאורה להוכחת האישום הראשון, ולמצער טוען לחולשה ראייתית משמעותית באישום זה, כך גם ביחס לאישום שני, ומסכים לקיומן של ראיות לכאורה ביחס לאישום השלישי. המחלוקת בין הצדדים נסבה הן על שאלת התשתית הראייתית הלכאורית, והן בשאלת עוצמתה של עילת המעצר, ובקשת המדינה להורות על מעצר המשיב מאחורי סורג ובריח. יצוין, כי הדיון מתנהל כשהמשיב משוחרר בחלופת מעצר בתנאי "מעצר בית" מלא.

כתב האישום

1. ברקע לכתב האישום הליך קודם (מ"ת 11126-03-18) במסגרתו המשיב היה נתון בחלופת מעצר בתנאי "מעצר בית" בביתו בפיקוח ערבים, עם היתר יציאה לעבודה מדי יום בין השעות 08:00-22:00 בפיקוחו של מר יעקב בוטבול (להלן: בוטבול).

אישום ראשון: נטען כי ביום 16.5.18 בשעה 10:30 לערך הגיע המשיב לרחוב פנחס ספיר בתל אביב ברכב גרר מ.ר. 33-264-33 (להלן: הגרר) כשהוא ללא מפקחים, ונטל מהמקום רכב מסוג טויוטה מ.ר. 81-578-27 (להלן: הרכב) בכך שהעלה אותו על הגרר ונסע מהמקום ללא רשות או ידיעת בעל הרכב. בשעה 11:30 לערך הבחינו שוטרי מג"ב במשיב כשהוא נוהג בגרר ועליו הרכב, וסימנו לו לעצור. המשיב עצר את הגרר, יצא ממנו וברח מהמקום כשהוא מתעלם מקריאות השוטרים לעצור. מיוחסות למשיב עבירות גניבת רכב, הפרת הוראה חוקית והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו.

אישום שני: נטען כי בהמשך לאמור באישום הראשון ביום 16.5.18 שוחח המשיב בטלפון של בוטבול, ואמר כי הגיע למקום בו שהה בוטבול בשעה 11:30. ביום 17.5.18 בשעה 10:00 לערך, מחוץ לתחנת המשטרה ובטרם נגבו עדויותיהם, אמר המשיב לבוטבול "אני תלוי בכך, השעה 11:30 קריטית". בנוסף, ביקש מבוטבול לדווח כי נפגשו בבוקר

יום 16.5.18 בשעה 8:30, זאת למרות שלא נפגשו בבוקר. ביום 17.5.18 נחקר בוטבול בתחנת המשטרה, ומסר לחוקר כי פגש במשיב ביום 16.5.18 בשעה 8:30 וכי המשיב אמר לו באותו מפגש שלא חש בטוב. מיוחסת למשיב עבירת שיבוש מהלכי משפט.

אישום שלישי: נטען כי ביום 10.5.18 בשעה 9:30 לערך עזב המשיב את מקום חלופת המעצר ללא מפקחים, והגיע לשוב מבוא חורון בשעה 12:15 לערך, שם שהה עד השעה 14:00 לערך, ואז נטל את הגרר, העלה עליו את הרכב עמו הגיע למקום, ונהג על הגרר לראשון לציון. רק בשעה 21:00 לערך חזר לכתובת חלופת המעצר. מיוחסת למשיב עבירת הפרת הוראה חוקית.

דיון - תשתית ראיתית לכאורית

2. לא מצאתי לפרט את טיעוני הצדדים בפרק נפרד, ואתייחס לטענותיהם בבחינת חומרי החקירה.

תפיסת הגרר והרכב: השוטרים דור דוד וטליה אלקלעי זיהו את הגרר ואת הרכב שעליו בשעה 11:30 לערך. נהג הגרר נמלט מהם. אין זיהוי של הנהג, פרט לתיאור הבגדים אותם לבש לכאורה. ראו דו"ח פעולה מיום 16.5.18, והודעותיהם של שני השוטרים.

גרסת בעל הרכב: השאיר את הרכב תקוע ברחוב פנחס ספיר בתל אביב. ראה אותו לאחרונה ביום 14.5.18. הרכב היה סגור ונעול, ללא איתוראן, ללא אפשרות להניע אותו (מנוע תקול, ללא מצבר). ראו הודעות שי כהן מגורי מיום 16.5.18 ומיום 18.5.18.

נסיבות נטילת הגרר: מהודעותיהם של מילה פורטר (5.6.18) ואיתן שמביק (17.5.18, 30.5.18) עולה כי המשיב לקח את מפתחות הגרר ביום 10.5.18, כביכול כדי להעביר את הגרר טיפול או טסט. המשיב מסר לאיתן כי העביר את הגרר למגרש של אחד בשם יוסי בראשון לציון, או לחניה ליד המגרש. ביום 22.5.18 או למחרת התגלה המפתח של המשאית במשרדו של איתן שמביק. מהודעתו של יוסף לוי (21.5.18) עולה כי הגרר לא הובא בשום שלב למגרש שלו (לשם אמור היה להיות מובא לטענת איתן שמביק).

איכון טלפוני: איכונים שבוצעו למכשיר הטלפון של המשיב, בשילוב עם מצלמות אבטחה, מצביעים על מסלול אותו עבר לכאורה הגרר, תוך שנטען כי ישנה התאמה בין המסלול לפי האיכונים למסלול לפי מצלמות האבטחה. ראו 2 מזכרים מאת מאי תבורי (מצלמות נתיבי ישראל, מצלמות נתיבי איילון, 29.5.18) ודו"ח תובנות סיגינטי מאת יהודה טובול (6.6.18). מנגד, בדיקת המצלמות איננה מזהה בהכרח את הגרר, אלא "משאית גרר שעליה טנדר בצבע ירוק".

מעשיו של המשיב ביום 16.5.18 - גרסת המשיב: בחקירתו מיום 17.5.18 מסר כי "לא התעסק עם הגרר" מאז שנעצר באירוע הקודם (בגינו היה נתון בתנאים מגבילים). ובהמשך: "הזוי. אני לא נהגתי ולא ראיתי את הגרר הזה שלושה חודשים. אני יודע שהגרר הזה מוצע למכירה מאז לפני שלושה חודשים בוודאות". באותו בוקר פגש את המעסיק בוטבול, אמר לו שאיננו חש בטוב, וכי יגיע מאוחר יותר. בהמשך היה בקפה "ארומה" בין השעות 09:00-09:30, ולאחר מכן הגיע למזכרת בתיה לעבוד עם המעסיק, בין השעות 11:00-11:30, שם עבדו יחדיו עד השעה 17:00 לערך. על גרסתו זו ביחס להגעתו לעבודה עם המעסיק חזר גם בחקירותיו הנוספות. מנגד, בחקירתו הבאה (21.5.18) שינה דרסטית את גרסתו בנוגע לגרר, ובניגוד לטענתו כי לא ראה אותו 3 חודשים, אישר כי לקח את הגרר ביום 10.5.18 מהעסק של איתן שמביק. לטענתו, השאיר את הגרר בראשון לציון ברחוב יקותיאל דגן, ועוד באותו היום החזיר את

המפתחות למגירה במשרדו של איתן שמביק. עוד סיפר על נסיבות בהן נעלם מכשיר הטלפון שלו.

מעשיו של המשיב ביום 16.5.18 - גרסת המעסיק יעקב בוטבול: נחקר 5 פעמים. בפעם הראשונה מסר הודעה, ובפעמים הבאות נחקר תחת אזהרה, בין השאר בחשד למסירת עדות שקר, קשירת קשר לפשע, שיבוש הליכי חקירה. בתמצית ייאמר כך: גרסתו הראשונית של בוטבול אישרה את טענתו של המשיב, לפיה פגש במשיב בשעה 8:30, האחרון מסר כי איננו חש בטוב, ובוטבול נסע לבדו לעבודה במזכרת בתיה. בין השעות 11:30-12:00 חבר אליו המשיב לעבודה, עד שעות הערב. בחקירתו מיום 6.6.18 (שורה 32) הודיע בוטבול כך: "אני אספר לכם מה קרה. נמאס לי מהכל. אני רוצה להגיד מה קרה. אין לי חלק בזה. לבד לא הייתי עושה אם לא היו אומרים לי". בהמשך סיפר, בניגוד לגרסתו הקודמת, כי המשיב לא היה ליד ביתו בשעות הבוקר, וכי לא פגש בו בשעה 8:30. לדבריו, הגיע לבד לעבודה במזכרת בתיה, ואילו המשיב הגיע מאוחר מהשעה 11:30. לטענתו, שמע את המשיב מדבר על השעה 11:30 במכשיר הטלפון שלו, וזו הסיבה שמסר את השעה הזו. עוד סיפר, כי לפני החקירה אמר לו המשיב שמדובר בשעה קריטית (שורה 66). בנוסף, מסר ששיקר במשטרה לבקשת המשיב, עת סיפר שפגש אותו בבוקר (שורות 104-107).

זמן הגעת המשיב לבית במזכרת בתיה - גרסת בעלי הבית: מהודעותיהם של ציון שטרית (18.5.18, 29.5.18) וימימה שטרית (29.5.18) עולה שבוטבול עבד לבדו לאורך רוב יום העבודה, ושהמשיב הגיע למקום בשעה 15:00.

בדיקת מצלמות אבטחה בסניף ארומה נס ציונה: ראו מזכר יעקב אוחיון מיום 18.5.18. בניגוד לטענתו, המשיב לא נצפה במקום ביום 16.5.18 בשעות בהן סיפר כי שהה במקום.

נסיבות עבודתו של המשיב אצל מעסיק בניגוד לתנאי השחרור: ראו לענין זה הודעותיו של אורי מיטרני.

פניה למנעולן רכב ביום 10.5.18: הודעתו של יקיר יוסף שלי מיום 24.5.18. שיחה בעניין רכב טיוטה היילקס.

3. אשר לאישום השני, הודעותיו של יעקב בוטבול מבססות תשתית ראייתית לכאורית ללא חולשה. מדובר אמנם בגרסה שניה של בוטבול. מנגד, גרסה זו נתמכת לכאורה בגרסתם של בעלי הבית, באשר לשעת הגעתו של המשיב לביתם. בנוסף, למשיב לכאורה אינטרס מובהק להרחיק עצמו מזירת האירוע, שהתרחש בשעה 11:30, והדבר מתיישב עם ניסיונותיו לשכנע את בוטבול באשר לשעת הגעתו למקום. על כך יש להוסיף את בדיקת מצלמות האבטחה בסניף ארומה, שסתרה את גרסתו של המשיב.

כאמור, ביחס לאישום השלישי אין מחלוקת ראייתית.

4. באשר לאישום הראשון מצאתי כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית, אשר בצידה חולשה. נתחיל מהסוף: גרסתו של המשיב תמוהה, ואיננה מתיישבת לכאורה עם גרסאותיהם של העדים האחרים, כשהוא משנה גרסה תוך כדי חקירותיו (למשל, כשנשאל מתי לאחרונה השתמש בגרר). כידוע, גרסה שקרית של נאשם (ואינני קובע בעת הנוכחית כי המשיב שיקר, אלא שהדבר אפשרי), יש בה להוות סיוע לראיות התביעה. מנגד, שקרי נאשם יש בהם לחזק תשתית ראייתית פוזיטיבית, אך אינם יכולים למלא פערים וחוסרים בראיות.

אין מחלוקת על כך שהמשיב נטל את הגרר (והמפתחות) ביום 10.5.18 (המשיב מאשר זאת החל מחקירתו השניה). אף אחד מהגורמים לא ראה את המשיב מחזיר את הגרר או מוסר אותו. מכאן, הנסיבות מצביעות על כך שסביר כי הגרר נותר ברשותו. כלומר, הימצאות הרכב הגנוב על הגרר ביום 16.5.18 עשויה להתיישב עם הטענה כי

המשיב היה זה שגנב אותו.

מנגד, לא ניתן להתעלם מכך שהרכב לא נראה על ידי בעליו החל מיום 14.5.18, כך שלא מתקיימת חזקה תכופה. בנוסף, המשיב טען כי החזיר את מפתחות הגרר עוד ביום 10.5.18 למשרדו של איתן שמביק, ואכן המפתחות נמצאו באורח פלא כשבועיים מאוחר יותר. כלומר, קיימת אפשרות שגורם אחר היה זה שעשה שימוש במשאית לגניבת הרכב.

אשר לצילומי מצלמות האבטחה בכבישים, אלו לא מתעדות בוודאות את הגרר הרלוונטי (פרט לשני צילומים), או את הטנדר שנגנב. ההתאמה שנעשתה עם איכוני מכשיר הטלפון הסלולרי של המשיב מחזקת אמנם את התשתית הראייתית, אך לא במידה המקימה מסד ראיתי לכאורי נעדר חולשה.

יש לזכור כי עסקינן בראיות (לכאורה) נסיבתיות. אלו צריכות להצביע על מסקנה עיקרית ומובהקת הנלמדת מהן. מכלול הנסיבות מקים אפשרות ממשית כי המשיב ביצע את המיוחס לו באישום הראשון. מנגד, לא ניתן להתעלם מקיומה של חולשה ראייתית.

מכאן, אני קובע קיומה של תשתית ראייתית לכאורית להוכחת האישום הראשון, אשר בצידה חולשה.

עילות מעצר וחלופה

5. בתקופה בה בוצעו לכאורה העבירות המיוחסות למשיב בכתב האישום, היה האחרון משוחרר בחלופת מעצר בפיקוח לסירוגין של ערבים (רעייתו ואחיו), תוך שהותר לו לצאת לעבודה בפיקוחו של יעקב בוטבול (מ"ת 11126-03-18, החלטות מיום 6.3.18 ומיום 22.3.18). כתב האישום המקורי בגינו היה המשיב נתון בתנאים מגבילים מייחס לו 4 אישומים של גניבת רכב (ת"פ 11099-03-18).

העבירות המיוחסות למשיב בכתב האישום מלמדות על הפרה בוטה של התנאים המגבילים, תוך ביצוע עבירות נלוות מהסוג בגין שוחרר המשיב ממעצר מלכתחילה. אילו קבעתי קיומן של ראיות לכאורה להוכחת האישום הראשון ללא חולשה, לא הייתי מהסס להורות על מעצרו של המשיב מאחורי סורג ובריש עד לתום ההליכים, ללא אפשרות המשך המעצר בפיקוח אלקטרוני.

ברי, כי לא ניתן להתעלם מקביעות בדבר חולשה ראייתית. בצד זאת, האישומים השני והשלישי, בפני עצמם, מלמדים על תעוזה וחוסר מורא של המשיב, אשר שם ללעג ולקלס את החלטות בית המשפט שנתנו אמון בו ובמפקחיו. המשיב דרס ברגל גסה את הצווים שהורו על השמתו בתנאים מגבילים, במעצר בית בביתו ולחלופין בעבודה, והכל תחת פיקוח אנושי רציף של מי ממפקחיו.

6. די בדבריו של המשיב בחקירותיו, כדי ללמוד עד כמה התעלם מהתנאים המגבילים, נע בכל מקום ובכל עת כשהוא חופשי מפיקוח אנושי, משל צו בית המשפט כקליפת השום בעיניו. ראו לעניין זה:

חקירת המשיב מיום 17.5.18 (שורות 215-218): "ש: כשיעקב בא אליך הביתה אתמול והחלטת להשאר בבית האם אשתך ידעה שאתה נשאר בבית? ת: כן. ש: אתמול אשתך עבדה? ת: הלכה לעבודה בשעה 8:30-9:00". כלומר, המשיב נשאר בביתו ללא פיקוח. בהמשך, כך מאשר המשיב, עשה את דרכו באופן עצמאי לעבודה אצל בוטבול,

תוך תנועה חופשית במרחב, ללא פיקוח, ובהפרה בוטה של תנאיו המגבילים. הפרת תנאים זו נופלת במישורין גם לפתחה של רעיית המשיב, שאמורה היתה לפקח עליו.

חקירת המשיב מיום 21.5.18 (שורות 42-37): "ש: איתן מוסר בעדותו שאתה הגעת שבוע שעבר ביום חמישי אליו לעסק, תגובתך? ת: נכון מאד. ש: היכן העסק של איתן? ת: מבוא חורון. ש: איך הגעת לעסק של איתן? ת: ברכב שלי. סליחה, ברכב של הבת שלי סיאט איביזה". ובהמשך בחקירה מיום 3.6.18 החל משורה 43: "ש: מי לקח אותך למבוא חורון? ת: הגעתי לבד... ש: האם היו פעמים נוספות שמיכל הסיעה אותך ברכבה למבוא חורון? ת: כן. ש: כמה פעמים כאלו היו? ת: מספר פעמים בודדות. היא גם עורכת דין של איתן"... ש: אתה נראה הרבה בראשון לציון. מה יש לך לעשות שם? ת: לטייל.... ש: אם אומר לך שמאז החלטת בית משפט לעניין איסור יציאתך מהבית ללא מפקח אתה יצאת מספר רב של פעמים לבד מהבית, מה תאמר? ת: לא מספר רב, אבל הייתי יורד מהבית כדי לחכות שיבואו ולאסוף אותי המפקח, אחי יחיאל ואשתי".

חקירת המשיב מיום 7.6.18 (שורות 104-103): "ש: האם היו פעמים נוספות שמיכל הסיעה אותך ברכבה והגעת למבוא חורון מקום עבודתו של איתן? ת: מיליון פעמים".

עינינו הרואות, המשיב מתנהל כרצונו, שוהה בביתו ללא פיקוח, יוצא מן הבית ללא פיקוח, מסתובב בעיבורה של עיר, ברכב, ברגל, בתחבורה ציבורית, נוהג במשאית, כאילו מעולם לא עמד בפני בית משפט והתחייב לקיים תנאים מגבילים.

לסיום ראש פרק זה די בדבריו של המשיב בתום חקירתו האחרונה (7.6.18), שם התבטא ביוזמתו כך (שורות 191-192): "אני מבקש שתרחמי שאני רוצה לציין שאני מסתובב בכל מיני מקומות בארץ, מוסכים, מגרשי מכוניות ומדי פעם אנשים מבקשים ממני להתקשר מהטלפון ואני עושה את זה בשמחה ורציתי לציין את זה". כל המוסיף גורע.

7. אם לא די בכך, המשיב אף התחמק מהמשטרה, ומנע פיקוח אפקטיבי על מעשיו. ראו דו"ח פעולה מיום 16.5.18 מאת רס"ר סטניסלב בוז'נסקי: "ביקשתי לדבר עם אבנר (המשיב - ג.א.) ולקחתי ממנה (עליזה, רעיית המשיב - ג.א.) את הטלפון. אבנר מסר שהוא כרגע יחד עם יעקב בעבודה, אך סירב למסור היכן בדיוק הם עובדים. ביקשתי ממנו למסור את הטלפון ליעקב על מנת שאני אוכל לדבר אתו והנ"ל הסכים ואמר "רק רגע", ולאחר מכן השיחה לא נותקה אך אבנר הפסיק לענות לטלפון והיה שקט. לאחר מספר דקות שהמתנתי לא היה מענה בטלפון. ביקשתי לחייג פעם נוספת מעליזה וכך עשתה, אך הפעם לא היה מענה".

8. מכאן, לשיטתו של המשיב, התנאים המגבילים שהוטלו עליו היו, לכל היותר, בגדר המלצה בלתי מחייבת, שלא לומר "מכה קלה בכנף". התנהלותו פוגעת אנושות באמון שניתן לתת בו, אם בכלל. גם המפקחים, ולמצער שניים מהם (רעייתו של המשיב והמעסיק בוטבול), מגלים בהתנהלותם כי בלתי אפשרי לשוב ולתת בהם אמון.

9. אינני מתעלם מכך שהמשיב משוחרר בעת הנוכחית בתנאים מגבילים, בהתאם להחלטת בית המשפט המחוזי בירושלים, אשר הותיר על כנה החלטת שחרור של בית משפט השלום, בגדרי הליכי החקירה בתיק דנן (עמ"י 16563-6-18 מיום 7.6.18). עוד אינני מתעלם מהקושי להשיב נאשם משוחרר למעצר אל מאחורי סורג ובריח.

מנגד, בית המשפט המחוזי בהחלטתו (לעיל) הבהיר באופן מפורש כי קביעתו רלוונטית אך לאותו שלב דיוני, וכי כלל הנתונים ישקלו על ידי המותב שידון בתיק לאחר שיוגש כתב אישום, ולאחר שהסנגור ילמד את חומר החקירה.

בנוסף, הפסיקה חזרה ושנתה כי היותו של נאשם משוחרר במועד הגשת כתב אישום, אין בה למנוע מבית המשפט להורות על מעצרו מאחורי סורג ובריח, לעתים גם בטרם דיון בבקשה גופה (מעצר עד החלטה אחרת). ראו לעניין זה בש"פ 8015/09 קוניוף נ' מדינת ישראל (20/10/2009), בש"פ 5935/15 זליג נ' מדינת ישראל (07/09/2015), תוך שמובהר שכלל, ראוי לאפשר לסנגור ללמוד את חומר החקירה עובר להחלטה משנת סטטוס. אם כך במועד הגשת כתב האישום, קל וחומר כי לאחר דיון והכרעה בשאלת קיומן של ראיות לכאורה, רשאי בית המשפט לקבל החלטה המורה על מעצרו המחודש של נאשם.

10. עברו הפלילי של המשיב מכביד ורלוונטי. הוא ביצע את העבירות המיוחסות לו, לכאורה, תוך הפרה בוטה ונשנית של התנאים המגבילים בהם היה נתון. ככל שניתן יהיה בהמשך לשוב ולתת בו אמון, הרי שהוא מזערי.

מכאן, נוכח המסוכנות הלכאורית הנשקפת מן המשיב לרכוש הציבור, נוכח החשש (שהתממש לכאורה) בדבר שיבוש הליכי חקירה ומשפט, נוכח הפרה חוזרת של התנאים שהוטלו עליו, וכאשר אלה מתעצמים לאור עברו הפלילי של המשיב, לא ניתן להותירו משוחרר, ואין מנוס מלהורות על מעצרו מאחורי סורג ובריח.

שקלתי שמא להורות כבר עתה על מעצרו עד לתום ההליכים, אך מצאתי כי ראוי לאפשר למשיב ליהנות מן ההסתברות (שאיננה גבוהה), כי ניתן יהיה לאפשר המשך המעצר בפיקוח אלקטרוני. אפשרות זו ראוי שתיבחן על ידי שירות המבחן, אשר מתבקש לבחון בראש וראשונה את האמון שניתן לתת (ככל שניתן) במשיב ובמפקחים שיוצעו. מודגש, כי אין מקום לשוב ולהציע את רעייתו של המשיב ומר בוטבול, אשר נפסלים מלהמשיך ולשמש מפקחים.

אני מורה על מעצרו של המשיב עד החלטה אחרת.

שירות המבחן מתבקש להגיש תסקיר מעצר, אשר יבחן אך ורק אפשרות של המשך המעצר בפיקוח אלקטרוני (או מעצר ממש), תוך שמובהר כי חלופת מעצר איננה עומדת על הפרק. תסקיר המעצר יוגש לבית המשפט, עם העתק לצדדים, עד יום 10.7.18.

ב"כ המשיב והמזכירות יעבירו העתק ההחלטה לשירות המבחן.

בקשת החילוט תידון מיד בתום השמעת ההחלטה דנן.

ניתנה היום, ה' תמוז תשע"ח, 18 יוני 2018, במעמד הצדדים.